

змогла його вирвати. Збунтовані через схізматиків ще в січні року 1621 виповіли при-
дно послух Йосафатови, а узнали за свого
єпископа Смотрицького. Поспішив до зблук
них овець добрий пастир; але ледви з житем
міг утечи з посеред розлючених схізматиків.

Щоби заслонити свої насильства, яких до-
пускали ся на католицьких церквах і свяще-
никах та уникнути належної їм кари, зібрали
ся схізматицькі проводирі з Полоцька і Вітеб-
ська та написали жалобу до польського ко-
роля на св. Йосафата. Представили в ній св.
Йосафата, яко причину всіх бунтів, бо їх не-
винно гонив, карав і над ними знущав ся. По-
вірили сему обчерненню декотрі з польських
панів неприхильних з'єдненню, а також і ко-
ролівський канцлер Лев Сапіга, що много до-
бра в своїм житю висвідчив з'єдиненій Цер-
кві. Сапіга писав навіть до св. Йосафата ли-
сти, в котрих повтаряє всі закиди схізмати-
ків. Та Йосафат відповідаючи йому збиває
основно ті всі закиди як неправдиві і виказує
наглядно свою невинність. Що відповідь і о-
борона мусіли переконати Сапігу, можна вно-
сити з того, що Сапіга був завсіді почитате-
лем св. Йосафата, много добра зділав для ру-
ської з'єдиненої Церкви, а по мучеництві св.
Йосафата став месником його смерти і украв
убійців без пощади.